

In het ijsskoude Noorden, waar het heel hard waaide...

gluurde een welpje
uit haar hol.

Ze kende alleen haar eigen
warme, knusse huis.

En de wereld daarbuiten leek heel groot.

'Hou je vast, kleintje,'
fluisterde haar mama.
'Dit wordt een lange reis.'

Het welpje rilde van de kou
toen ze naar de **enorme**,
onbekende wereld keek.

'Moeten we echt
deze kant op?'
riep ze.

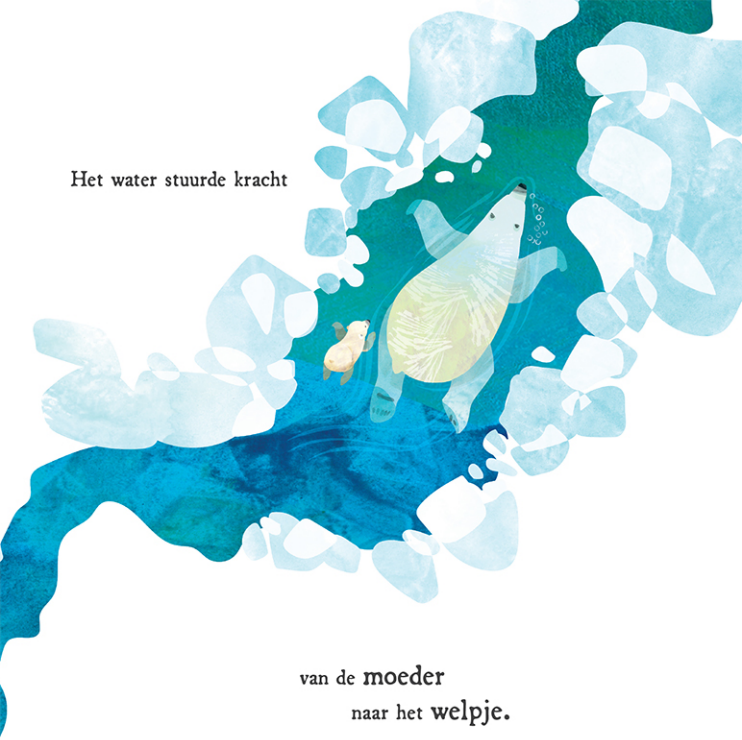
Maar ze **zwom**

dapper

verder...

Het water stuurde kracht

van de moeder
naar het welpje.